Lietas Nr. C12234215

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2015.gada 24.novembrī

Daugavpils tiesa:
tiesnesis Jānis Šauša
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Tiesa

konstatēja:

prasītāja /pers. B/ iesniedza maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. C/, prasības pieteikumā kā prasības priekšmetu un pamatu norādot uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgu bērnu uzturēšanai.

Prasības pieteikumā paskaidrots, ka Prasītājas laulība ar Atbildētāju ir šķirta. Apgalvots, ka bērni atrodas Prasītājas aizgādībā un uzturēšanā. Prasītāja norāda, ka viņa saņem darba algu un valsts pabalstu, citu ienākumu nav, bet viņai ir jāiegādājas bērniem apģērbs, pārtika, jānodrošina mājoklis un veselības aprūpe. Apgalvo, ka viņai trūkst līdzekļu bērnu uzturēšanai, bet Atbildētājs labprātīgi nedod līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā apmērā. Paskaidro, ka viņai nav zināms Atbildētāja ienākumu apmērs. Prasītāja ir norādījusi piedzenamo uzturlīdzekļu summu mēnesī: /pers. D/ 108,00, /pers. E/ 90,00.

Prasība ir pamatota ar Civillikuma 177.panta trešo daļu, 178.panta pirmo daļu un 179.panta pirmo un otro daļu. Tiek pieteikti sekojoši prasījumi: piedzīt no Atbildētāja Prasītājas labā ikmēneša līdzekļus bērnu uzturēšanai 25% apmērā no minimālās darba algas līdz bērnu 7 gadu vecumam un 30% apmērā no bērnu 7 gadu vecuma līdz pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām katram bērnam, sākot no prasības iesniegšanas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmajai daļai un 250.^{22}panta pirmajai daļai, Atbildētājam tika izsūtīts prasības pieteikums un tam pievienotie dokumenti, izskaidrotas procesuālās tiesības, informācija par tiesas sastāvu un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Tā kā Atbildētājam tiesas dokumenti tika izsūtīti uz deklarēto dzīvesvietu Civilprocesa likuma 56. un 56.^{1}pantā noteiktajā kārtībā, un puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, tiesa nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

Tiesa, izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma sekojošu apsvērumu dēļ: ar dzimšanas apliecībām apstiprināts, ka 2004.gada 15.februārī dzimušās /pers. D/ un 2008.gada 12.novembrī dzimušās /pers. E/ vecāki ir /pers. C/ (atbildētājs) un prasītāja /pers. B/. Prasītājas laulība ar Atbildētāju ir šķirta 2014.gada 22.aprīlī (Notariālais akts). Kā liecina izziņa no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras, ziņas par Prasītājas, Atbildētāja un bērnu dzīvesvietu, tad bērni dzīvo kopā ar Prasītāju un atrodas viņas apgādībā, bet Atbildētājs dzīvo šķirti. Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt Prasītājas apgalvojumu par to, ka Atbildētājs nesniedz materiālo palīdzību bērnu uzturēšanai nepieciešamajā apmērā, jo Atbildētājs nav pat sasniedzams deklarētajā dzīvesvietā. Latvijas Republikas Civillikuma 179.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem - tātad Atbildētāja pienākums ir samērā ar saviem mantas līdzekļiem piedalīties bērnu uzturēšanā, kuri atrodas Prasītājas aprūpē un apgādībā. Lietā nav ziņu par Atbildētāja ienākumiem, bet uzturlīdzekļi tiek prasīti valstī noteiktajā minimālajā apmērā, ko nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam". Minēto noteikumu 1.punktā ir norādīts, ka noteikumi nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. 2.punktā noteikts, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus no bērna piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% apmērā. Tātad, Atbildētāja pienākums ir maksāt uzturlīdzekļus prasītajā apmērā, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem. Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.37, uzturlīdzekļu apmērs ir nosakāms procentuāli.

Piedzenot uzturlīdzekļus no /pers. C/, no viņa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, valsts labā piedzenami tiesas izdevumi. Šajā gadījumā tā ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 39.pantu, 189.-193.pantu, 204.^{1}pantu, 440.^{2} un 440.^{3}pantu, tiesa

nosprieda :

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā līdzekļus meitu /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 25% apmērā no minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērnu 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadu vecuma - 30% apmērā no minimālās mēneša darba algas, piedziņu uzsākot no 2015.gada 2.septembra un turpinot līdz bērnu 18 gadu vecuma sasniegšanai, samaksu veicot AS "DNB BANKA" bankas kontā /numurs/.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu EUR 329,78 (trīs simti divdesmit deviņi *euro* 78 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* 20 centi).

Noteikt /pers.C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei septiņu dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2015.gada 24.novembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnesis